

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Małgorzata Bohun (spr.)
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **Gminy W.**

przeciwko: **Sydykowi Masy Upadłości (...) Sp. z o.o.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 9 listopada 2011 r., sygn. akt I C 265/11

p o s t a n a w i a:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odrzucił apelację strony pozwanej od wyroku z dnia 4.08.2011 r. W uzasadnieniu wskazał, że niniejsza sprawa została pierwotnie wszczęta w 2006 r., pomimo zatem uchylecia przepisu art. 130² § 3 k.p.c. z dniem 1.07.2009 r., w niniejszej sprawie przepis ten nadal ma zastosowanie, a zatem nieopłacona przez pełnomocnika strony pozwanej apelacja podlega odrzuceniu.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany domagał się jego uchylecia, rozpoznania jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Zarzucił:

- naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. przez jego bezzasadne zastosowanie, pomimo, że nie był stosowany przy składaniu w niniejszej sprawie nieopłaconych środków zaskarżenia,

- naruszenie art. 8 ustawy z 5.12.2008 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, przez jego zastosowanie, pomimo że postępowanie w niniejszej sprawie prowadzone z udziałem Sydyka Masy

Upadłości, nie zostało wszczęte przed wejściem w życie tej ustawy i toczy się jako kolejne postępowanie po kolejnym przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania,

- naruszenie art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przez odrzucenie apelacji pomimo nieodrzczenia wniesionych wcześniej przez pełnomocnika, nieopłaconych zażaleń,

- naruszenie art. 77 ust. 2 oraz art. 32 Konstytucji RP przez zamknięcie pozwanemu drogi sądowej.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa domagał się jego oddalenia i zasądzenia od strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Stanowisko Sądu I instancji o konieczności odrzucenia apelacji strony pozwanej z uwagi na jej nieopłacenie należało podzielić. Sąd Okręgowy prawidłowo zastosował w niniejszej sprawie przepis art. 130² § 3 k.p.c. w brzmieniu przed jego uchyceniem mocą ustawy z 5.12.2008 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 8 ustawy nowelizującej, przepisy tej ustawy stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie, tj. po dniu 1.07.2009 r. Niniejsza sprawa została mocą zarządzenia z dnia 11.01.2008 r. wyłączona do ponownego rozpoznania ze sprawy o sygn. akt I C 1001/07 (k. 3), nie ulega zatem wątpliwości że jej wszczęcie, którego datę należy liczyć od złożenia powództwa wzajemnego przez Gminę W., nastąpiło przed dniem wejścia nowelizacji w życie. Okoliczność, że na skutek uchylania sprawy do ponownego rozpoznania sprawa ta toczyła się przed Sądem I instancji kilkakrotnie - najpierw pod sygnaturą I C 39/08, następnie I C 901/10, a wreszcie I C 265/11, nie ma znaczenia dla kwestii zastosowania art. 130² § 3 k.p.c., albowiem datą, od której uzależnione jest stosowanie k.p.c. w wersji po jego nowelizacji ustawą z dnia 5.12.2008 r., jest data wszczęcia całego postępowania, a nie wszczęcia go w danej instancji.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy pozostaje okoliczność, iż na skutek ogłoszenia upadłości strony pozwanej, postępowanie toczy się obecnie z udziałem syndyka. Nie sposób bowiem przyjąć, by fakt wstąpienia syndyka w miejsce upadłego pozwanego w celu kontynuacji postępowania oznaczał, że postępowanie z udziałem pozwanego (...) sp. z o.o. zakończyło się i z chwilą wstąpienia syndyka, zostało ponownie wszczęte.

Sąd Apelacyjny nie podzielił również zarzutów naruszenia przez Sąd I instancji art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności przez odrzucenie apelacji pomimo nieodrzczenia wniesionych wcześniej przez pełnomocnika, nieopłaconych zażaleń oraz naruszenia art. 77 ust. 2 oraz art. 32 Konstytucji RP przez zamknięcie pozwanemu drogi sądowej. Nawet gdyby Sąd Okręgowy nieprawidłowo przyjął do rozpoznania nieopłacone zażalenie wniesione przez pełnomocników, jego ewentualna błędna praktyka nie mogłaby skutkować przyjęciem, że odrzucenie nieprawidłowo wniesionej apelacji jest niedopuszczalne.

Nie ulega również wątpliwości, że uwzględnienie przez Sąd I instancji w postępowaniu I C 1001/07 wniosku o zwolnienie (...) sp. z o.o. od kosztów sądowych od opłaty od apelacji, które miało miejsce już po wyłączeniu niniejszej sprawy do odrębnego rozpoznania, a ponadto dotyczyło wyłącznie opłaty od apelacji złożonej w tamtym postępowaniu, w żaden sposób nie rozciągało się na niniejszą sprawę. Skoro zatem pełnomocnik powoda nie opłacił apelacji przy jej wniesieniu, a jednocześnie nie złożył wraz z apelacją wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, na podstawie 130² § 3 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c., apelacja strony pozwanej, jako nieopłacona, podlegała odrzuceniu.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 i § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) i zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów

zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym. Sąd uznał żądanie zasądzenia na rzecz strony powodowej trzykrotności stawki minimalnej za nieuzasadnione ani stopniem złożoności problemu rozstrzyganego w postępowaniu zażaleniowym, ani nakładem pracy pełnomocnika, który w jednym piśmie procesowym odniósł się do zarzutów strony pozwanej.

mw